

Arrest

nr. 222 666 van 14 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 februari 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 3 november 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 16 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 april 2016 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 22,5 jaar was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

1.3. Op 22 december 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 december 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 16/11/2015
Overdracht CGVS: 13/06/2016*

U werd op 30 november 2017 van 09u04 tot 13u02 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Habiymbere loco meester Hendrickx, was bij het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtou origine te zijn. U bent een soennitische moslim. U bent ongehuwd en woonde uw hele leven in het dorp Petaw, in het district Marawara, provincie Kunar. U werkte als geitenhoeder.

U verklaarde dat u terwijl u uw kudde geiten hoedde in de bergen regelmatig eten en drinken naar talibanstrijders diende te brengen. Indien u dit niet deed werd u geslagen. Op een keer bracht u water naar boven voor enkele talibanstrijders, toen een gevecht uitbrak tussen soldaten van het Afghaans Nationaal Leger (ANA) en de taliban. U werd ook beschoten, maar u werd niet geraakt. Eén van de talibanstrijders werd geraakt en was gewond. De taliban sloeg op de vlucht. U vluchtte ook en begaf u naar de woning van uw oom. Diezelfde dag kwamen talibanstrijders naar uw ouderlijke woning op zoek naar u. Ze spraken met uw vader en zeiden dat u informatie gegeven had aan de overheid. U kon niet langer in Afghanistan blijven en u verliet uw regio de eerstvolgende nacht. U reisde vanuit uw vallei naar Asadabad en vervolgens naar Nangarhar en Nimruz. U vervolgde uw weg via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk en Duitsland tot u België bereikte op 15 november 2015. Op 16 november 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U vernam van uw familie dat de taliban sinds uw vertrek nog tweemaal was terug gekomen. Eerst om te vragen waar u was en vervolgens om uw vader te doden. U verklaarde dat uw vader stierf zo'n maand na uw eerste interview bij de DVZ (verklaring DVZ, 3 juni 2016).

Ter staving van uw identiteit en/of vluchtrelaas legde u volgende documenten neer: uw originele taskara afgeleverd op 18 saratan 1394 (9 juli 2015).

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Afghanistan verlaten hebt, omdat u gezocht werd door de taliban wegens het doorgeven van informatie aan de Afghaanse autoriteiten. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, pg 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke (recente) streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of recente regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld, dat u er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat u uw hele leven in het dorp Petaw in het district Marawara zou gewoond hebben, zoals u beweerde (CGVS, pg 4). U stelde dat u vertrok uit uw regio toen de winter bijna ging beginnen en dat er toen nog twintig dagen over waren tot het Eid al Qurban feest. Eid al Qurban vond plaats op 23 september 2015. Hieruit volgt dat u volgens uw verklaringen tot begin september 2015 in uw dorp Petaw zou gewoond hebben. U zou nooit elders gewoond of verbleven hebben (CGVS, pg 4). Uw fragmentarische en gebrekkige kennis, vooral met betrekking tot recente gebeurtenissen, doet echter ten zeerste vermoeden dat u veel eerder dan u aangaf uw regio verlaten hebt. Hierdoor rijst de vraag waar u dan wel verbleven hebt voor uw komst naar België en in welke omstandigheden.

U bleek niet op de hoogte te zijn van recente veiligheidsincidenten in uw regio: U was niet op de hoogte van een zelfmoordaanslag bij de Kabul Bank in Asadabad, nochtans een opvallende gebeurtenis. Deze aanslag werd gepleegd door drie zelfmoordterroristen in maart 2014. U kon ook niets vertellen over recente aanvallen van de taliban op controleposten in uw regio. U verwees naar een incident in Dari Dam dat zo'n acht jaar geleden plaats vond (CGVS, pg 16) en u zei dat er altijd aanvallen tegen elkaar zijn (CGVS, pg 16). Nogmaals gevraagd of u gehoord had over een grote aanval van de taliban tegen meerdere controleposten kort voor uw vertrek, kon u enkel zeggen dat er altijd gevechten zijn, dat u een simpel leven had, dat u 's morgens vroeg de bergen in trok en 's avonds laat terugkeerde, waardoor u niet op de hoogte kon zijn van al het nieuws (CGVS, pg 16). Uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat er in de zomer van 2015 meerdere aanvallen gepleegd werden door de taliban op controleposten in uw regio. Er zijn berichten van aanvallen in juni, juli en augustus 2015. Bij de aanvallen in juli 2015 zouden zo'n vierhonderd opstandelingen controleposten en basissen van het ANA bestormd hebben. Ook in augustus werden meerdere controleposten bij gecoördineerde acties aangevallen. Dat u als inwoner van deze regio niets kon vertellen over deze gebeurtenissen is weinig aannemelijk. Aanvallen van dergelijke omvang kunnen u bezwaarlijk volledig ontgaan zijn.

Daarnaast bleek u niet te weten of de Ghaki pas, de grensovergang tussen uw district en Pakistan al dan niet gesloten was (CGVS, pg 16). Deze pas ligt in vogelvlucht op minder dan tien kilometer van uw dorp Petaw. De informatie waar het CGVS over beschikt, wijst op het belang van deze grensovergang. Door de sluiting van de grens bij de Ghaki pas, konden inwoners van uw district immers slechts via een grote omweg en de grensovergang in Torkham, naar Pakistan reizen. Uit de beschikbare informatie blijkt ook hoezeer de bevolking in uw regio geaffilieerd is met het naburige Pakistan, waar ook Pashtoun van de Mamond stam leven. In deze context is het bijzonder merkwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van het al dan niet geopend zijn van de Ghaki Pas. Hierbij aansluitend dient opgemerkt te worden dat u een bijzonder merkwaardige en weinig consistente houding aannam aangaande het onderwerp Pakistan. U verklaarde dat u niet wist welk land achter de grens lag en of dit bijvoorbeeld Iran is of Pakistan (CGVS, pg 11). Erop gewezen dat het toch vreemd is dat u dit niet zou weten, zei u dan dat u dacht dat het Pakistan was, omdat u iets gehoord had van de leiders (CGVS, pg 12). Dit is niet ernstig te noemen voor iemand uit een grensregio wiens dorp vlakbij de Pakistaanse grens ligt. Wat later tijdens het gehoor verklaarde u dan dat er geschoten werd op uw regio vanaf de Tupchi basis (Camp Wright nabij Asadabad) alsook 'van de andere kant'. Gevraagd wat u bedoelde met 'van de andere kant', zei u dat de taliban dit deed en ook van de andere kant, van Pakistan (CGVS, pg 16). Geconfronteerd met het gegeven dat u voordien niet wist of Pakistan aan uw regio grensde of niet, krabbelde u terug en zei u dat het een schatting was (CGVS, pg 16). U stelde ook dat u nog nooit gehoord had van Peshawar. Gezien Peshawar een erg belangrijke stad is voor de Afghaanse migratie, is het weinig aannemelijk dat u er nog nooit van gehoord zou hebben (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit is elementaire kennis voor elke Afghaanse burger en des te meer voor de burgers uit de grensgebieden met Pakistan. Uw merkwaardige houding in verband met het onderwerp Pakistan doet dan ook afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Dat u er niet voor terugdeinst om leugenachtige verklaringen af te leggen, blijkt ook uit het feit dat u niet eerlijk bent over uw leeftijd.

U verklaarde bij uw aankomst in België op 16 november 2015 dat u 17 jaar oud was. Uit het medisch onderzoek bleek echter dat u op het moment van het onderzoek 22.5 jaar was met een standaarddeviatie van 1.7 jaar. Zo zou u minstens 20 jaar en 10 maanden moeten zijn, toch ruim drie jaar ouder dan uw beweerde leeftijd. Niettegenstaande de resultaten van het medisch onderzoek, bleef u tijdens het gehoor op het CGVS volharden in uw beweerde leeftijd. U stelde dat u ondertussen 18 jaar was geworden, omdat een jaar voorbij ging sinds uw aankomst en dat u 18 jaar oud bent volgens de Afghaanse rekening, maar hier niet (CGVS, pg 3). U verklaarde zich niet akkoord met de uitslag van de leeftijdstest en zei dat u zich baseerde op wat uw moeder u verteld had (CGVS, pg 3). In dit opzicht kan uw taskara geen afdoende bewijs vormen van uw recente herkomst uit de provincie Kunar. Op uw taskara wordt immers vermeld dat u 16 jaar oud was in 1394. Het document is afgeleverd op 18 saratan 1394, 9 juli 2015 volgens de westerse kalender. Gezien de leeftijdstest kan dit onmogelijk kloppen. Het heeft er dan ook alle schijn van dat u zich van een frauduleus document bedient om uw asielaanvraag te ondersteunen. Informatie toegevoegd aan uw administratief dossier wijst overigens op het bestaan van grootschalige fraude met Afghaanse documenten. U legde geen andere documenten voor ter staving van uw identiteit en/of vluchtrelaas.

Voorts bleken uw verklaringen over uw dagdagelijkse activiteiten als geitenhoeder en het werk van uw vader in de landbouw, gebrekkig en weinig doorleefd. Zo verklaarde u dat jullie geiten verkochten aan zakenmannen die naar jullie dorp kwamen. Gevraagd naar enkele namen van deze zakenmannen, gaf u geen enkele naam en zei u dat er zoveel zakenmannen waren die naar het dorp kwamen om geiten te kopen (CGVS, pg 6). Nogmaals gevraagd om namen te geven, ontweek u opnieuw de vraag en stelde u dat er zoveel waren die kwamen, dat uw vader hen de geiten verkocht en vroeg u of u ze allemaal moest noemen (CGVS, pg 6). Toen de vraag voor de derde keer gesteld werd, gaf u de naam 'Akhtar'. U bleek zich enkel deze naam te herinneren (CGVS, pg 6). Voor iemand die zijn hele leven geiten zou gehoed hebben, is dit weinig overtuigend. Terwijl u verantwoordelijk was voor de geiten, zou uw vader de landbouwgrond bewerkt hebben en mais en tarwe gekweekt hebben. Uw vader zou enerzijds twee tot drie 'dare' grond gehad hebben en anderzijds vijf 'dare' (CGVS, pg 7). Voor een zoon van een landbouwer legde u echter onaannemelijk vage verklaringen af over de oogst- en zaaitijden van deze gewassen. U verklaarde dat de mais in de winter gecultiveerd wordt en de tarwe in de zomer (CGVS, pg 7). U kon niet zeggen in welke Afghaanse maand uw vader de mais oogste. U zei dat uw vader die oogstte en dat u daar geen informatie over had (CGVS, pg 7). Gevraagd of u dan de velden niet zag en wat uw vader daar deed, zei u dat u voor uw geiten zorgde op de berg, dat uw vader op het land werkte, dat u zich niet bemoeide bij het werk van uw vader en dat u weet dat de mais in de winter gekweekt wordt en de tarwe in de zomer (CGVS, pg 7). Het kan u als zoon van een landbouwer toch moeilijk ontgaan zijn op welk moment de velden vol staan met tarwe en wanneer met mais en wanneer uw vader zaaide en oogstte. U zou deze vragen dan ook zonder aarzelen spontaan moeten kunnen beantwoorden, ook al zou u zelf de grond niet bewerkt hebben en zou u steeds de geiten verzorgd hebben. Nogmaals gevraagd te verduidelijken wanneer uw vader de mais plantte, ontweek u de vraag en zei u dat uw vader niet altijd aan het planten was en dat het land moest verzorgd worden, bijvoorbeeld onkruid verwijderen (CGVS, pg 21). Vervolgens werd u gevraagd wanneer de tarwe gezaaid wordt, waarop u zei in de winter. Ook de oogst van de tarwe was volgens u in de winter (CGVS, pg 21). Vervolgens zei u dan weer dat het tijd is om te oogsten als het warm is (CGVS, pg 21). Hiermee geconfronteerd zei u dat het van het weer afhangt, dat het soms sneller en soms trager groeit (CGVS, pg 21). Nogmaals gevraagd wanneer de mais geplant werd, zei u dat u het niet exact wist, maar u dacht dat het in de lente was (CGVS, pg 21). Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat u er kennelijk zelf niet meer in slaagde te onthouden wat u eerder tijdens het gehoor gezegd had en dat u dus eender wat zei om uiteindelijk toch op de vraag te kunnen antwoorden. U kon evenmin niet zeggen hoe lang de mais moet groeien vooraleer die geoogst kan worden (CGVS, pg 21), toch ook basiskennis voor iemand die uit een landbouwgezin komt. Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier (zie Cropping Calendar), blijkt dat tarwe gezaaid wordt in oktober of november en geoogst in mei of juni. Mais wordt aangeplant in juni of juli en geoogst in oktober en moet dus een drietal maanden groeien. Uw gebrekkige kennis over zaken die tot uw onmiddellijk omgeving behoren, wijst erop dat u geen eerlijk zicht biedt op uw reële situatie, profiel en uw reële recente herkomst.

Uw kennis over belangrijke Afghaanse figuren was eveneens gebrekkig. U stelde dat u Gulbuddin Hekmatyar kende (CGVS, pg 17). Gevraagd om iets over hem te vertellen, zei u dat hij het hoofd was van de taliban. U wist het niet specifiek, maar veel mensen zeiden dat hij een verband had met de taliban. U had geen weet van een andere politieke groep waarbij hij betrokken was. Dat u niet zou weten dat Gulbuddin Hekmatyar, toch een zeer bekende figuur zeker onder Pashtoun, de stichter is van hezb-i-islami doet de wenkbrouwen fronsen. Kunar was een van de gebieden waar Hezb-i-Islami sterk stond. U had echter nog nooit gehoord van hezb-i-islami (CGVS, pg 18).

U had ook al van Kashmir Khan gehoord en noemde hem het hoofd van Kunar. Verder dan 'een leider', kwam u evenwel niet en u kon niet zeggen of Kashmir Khan verbonden was aan Hizb-i-Islami (CGVS, pg 17). Nochtans is Kashmir Khan een zeer bekende warlord van Hizb-i-Islami uit Kunar. U wist ook niet dat Fazlullah Wahidi gouverneur was van Kunar. Nochtans was Fazlullah Wahidi gouverneur van 2007 tot 2013. De gouverneur toen u uw regio zou verlaten hebben, kende u wel, namelijk Wahidullah Kalimzai. U bleek echter niets meer over hem te weten, zoals bijvoorbeeld of hij van Kunar afkomstig was of niet (CGVS, pg 18), waardoor uw kennis ingestudeerd overkomt.

Ook uw geografische kennis van uw regio vertoonde enkele hiaten. Naast het gegeven dat u niet zou weten dat uw regio aan Pakistan grenst, kon u ook niet aangeven waar het naburige district Shigal (Shaygal Wa Shetal of ook Shigal Wa Sheltan district) gelegen is, u had geen idee (CGVS, pg 12). U haalde Sarkano en Dangam aan als aangrenzende districten. Het district Dangam grenst volgens oudere kaarten (zie AIMS map, 2004) inderdaad aan Marawara. De recentere kaarten geven echter aan dat Dangam niet rechtstreeks aan Marawara grenst, maar Shigal wel. U somde ook nog enkele andere districten van de provincie Kunar op, namelijk Watapur, Pech Dara, Kunar Khas, Ghaziabad, Narang, Nurgal en Asmar (= Bar Kunar). Dergelijke informatie kan echter gemakkelijk ingestudeerd worden. Het gegeven dat u niet wist waar het naburige Shigal district lag, toont aan dat uw kennis niet verder reikte dan het opnoemen van enkele namen van districten in de provincie Kunar (CGVS, pg 12).

Voorts bleek u de Afghaanse kalender niet te beheersen, hoewel u bij aanvang van het gehoor verklaarde dat u de kalender kende, dat u wist welk jaar het nu was en dat u de maanden kende (CGVS, pg 3). U kon de kalender echter geenszins toepassen. U kon niet zeggen in welke Afghaanse maand u vertrokken was uit Afghanistan (CGVS, pg 9). Evenmin wist u welke maanden in de winter vallen (CGVS, pg 9). U zei dan dat u wel de namen van de maanden kent, maar dat deze bij jullie niet gebruikt worden (CGVS, pg 9), zodat het geen steek houdt dat u dan wel de maanden zou kennen. Hierbij wordt ook opgemerkt dat u geen idee had, wanneer er schoolvakantie(s) waren in uw regio, hoewel er in uw eigen dorp een school was (CGVS, pg 14). U had geen informatie, want u ging niet naar school (CGVS, pg 14). U merkte nooit op wanneer de school actief was en wanneer er vakantie was (CGVS, pg 14). Ook al verklaarde u dat u zelf niet naar school ging, dan nog is het opmerkelijk dat u geen enkel idee zou hebben in verband met de vakantieperiodes. Als kind of jongere zou u toch moeten opgemerkt hebben, wanneer uw leeftijdsgenoten vakantie hadden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Marawara gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot net voor uw komst naar België in Marawara heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt nog bijkomend bevestigd door enkele flagrante tegenstrijdigheden. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u niet gezocht werd door het ANA en dat zij niet met uw vader spraken (CGVS, pg 20). Bij de DVZ had u echter gesteld dat ook leden van het Nationaal leger naar uw vader kwamen en u beschuldigden van banden met de taliban, zij waren ook op zoek naar u (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5). U had bij de DVZ eveneens verklaard dat uw vader werd meegenomen door de taliban, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS zei dat uw vader niet werd meegenomen door de taliban (CGVS, pg 20). Dit toont eens te meer aan dat u verzaakt aan uw plicht om oprechte verklaringen af te leggen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraagster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter

door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke recente herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op het CGVS op 30 november 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisroutes (CGVS, pg 2). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, pg 2).

Aan het einde van het gehoor op het CGVS werd u geconfronteerd met de twijfels over uw (recente) herkomst uit het district Marawara en werd u de kans geboden om alsnog de waarheid te vertellen en zicht te bieden op uw reële situatie en uw reële recente herkomst. U bleef echter volharden, u vond dat u de vragen goed beantwoord had en u herhaalde dat u niet als landbouwer werkte, maar de geiten verzorgde. U ontkende dat u elders woonde en stelde dat u uw hele leven op dezelfde plaats woonde (CGVS, pg 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- *“de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting en verzoekers rechten van verdediging”*;
- *“manifeste beoordelingsfout”*.

Verzoeker voert vooreerst aan dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn laaggeschooldheid en het feit dat hij Afghanistan reeds meer dan twee jaar geleden verlaten heeft, waardoor het *“niet evident”* is voor hem om kennisvragen over zijn regio van herkomst, landbouwactiviteiten, zijn leefomgeving en de Afghaanse kalender te beantwoorden.

Bovendien meent verzoeker dat de commissaris-generaal ten onrechte geen rekening houdt met de door hem neergelegde taskara, waarop duidelijk vermeld staat dat hij op 9 juli 2015 zestien jaar oud was.

Verzoeker benadrukt verder dat hij geenszins kan terugkeren naar Afghanistan, gezien hij er een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dan wel meent dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omwille van de aanhoudende onveilige situatie in Afghanistan op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij meent immers dat hij, in geval van terugkeer naar Afghanistan, *“een ernstig risico loopt op reële schade, met name de doodstraf of de uitvoering ervan, ofwel mensonterende en vernederende behandelingen of straffen, omwille van het aanhoudend geweld en de massale mensenrechtenschendingen in dit land.”*

De commissaris-generaal diende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan te beoordelen, volgens verzoeker. De situatie in Afghanistan kan allesbehalve veilig genoemd worden, gezien het geweld toeneemt en onschuldige burgers hiervan het slachtoffer worden. Verzoeker verwijst hierbij naar informatie van demorgen.be, theguardian.com en een rapport van Human Rights Watch.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het artikel *“Bomauto vermomd als ambulance richt bloedblad aan in Kabul: 95 doden”* van demorgen.be van 17 januari 2018 (stuk 2);
- het artikel *“Wave of Taliban suicide attacks on Afghan force skills at least 74”* van 17 oktober 2017 en *“The war America can't win: how the Taliban are regaining control in Afghanistan”* van 3 augustus 2017 van theguardian.com (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en aan zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst voorafgaand aan zijn vertrek naar België, volhardt in zijn vrees voor vervolging en de bewijskracht van zijn documenten en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn kennis over zijn regio van herkomst. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers kennis over (i) recente veiligheidsincidenten, (ii) de grensovergang in zijn regio, (iii) het aangrenzende land, (iv) de stad Peshawar in Pakistan, (v) de landbouwactiviteiten van zijn vader, (vi) Afghaanse figuren in zijn regio, (vii) de aangrenzende districten en (viii) de Afghaanse kalender enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt en dat verzoekers verklaringen over (i) zijn leeftijd en (ii) zijn profiel als geitenhoeder en landbouwerzoon ongeloofwaardig zijn.

Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met de door hem neergelegde taskara, waaruit blijkt dat hij op 9 juli 2015 zestien jaar oud zou geweest zijn. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat de inhoud van zijn taskara niet in overeenstemming te brengen is met de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie van 27 april 2016, waarin wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. Voor de Raad staat de beslissing van de dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en doet afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem voorgelegde taskara. In deze merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing terecht erop werd gewezen dat uit objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 16, nr. 20), met name de "*COI Focus: Afghanistan. Corruptie en valse documenten*" van Cedoca van 21 november 2017 blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten, waaronder ook dreigbrieven, vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Verzoekers taskara kan dan ook niet volstaan ter staving van verzoekers leeftijd of zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst. De commissaris-generaal merkte dan ook terecht op dat verzoeker geen overtuigend stuk neerlegt ter staving van zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst.

Bovendien werd in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat verzoeker zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst middels zijn verklaringen niet aannemelijk kan maken. Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn kennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn laaggeschoolde profiel. In deze merkt de Raad vooreerst op dat verzoekers verklaring over zijn analfabetisme (DVZ-verklaring, stuk 17, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5) klemt met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de procedure heeft ondertekend. De Raad merkt verder op dat in de bestreden beslissing op omstandige en pertinente wijze werd geoordeeld dat verzoekers profiel als geitenhoeder en landbouwerszoon ongeloofwaardig is, hetgeen een indicatie vormt dat verzoeker geen zicht wil bieden op zijn werkelijk profiel en opleidingsniveau.

Bovendien kan zelfs van iemand met beperkte scholing redelijkerwijze worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De loutere verwijzing naar het feit dat verzoeker reeds lange tijd Afghanistan zou verlaten hebben toont evenmin aan dat verzoeker niet in staat zou zijn om duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Verzoeker brengt dan ook in onderhavige procedure geen bewijs bij van enige cognitieve moeilijkheden die hem zouden verhinderen om deze informatie te herinneren of correct weer te geven. De Raad is aldus van oordeel dat deze elementen niet kunnen overtuigen als verschoningsgrond voor verzoekers lacunaire kennis over zijn regio van herkomst, leefomgeving, landbouwactiviteiten en de Afghaanse kalender. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat verzoekers lacunaire kennis over zijn eigen activiteiten als geitenhoeder en de zaai- en oogsttijden van de gewassen die zijn vader plantte afbreuk doet aan zijn profiel van landbouwerszoon die verblijft in een rurale regio in Afghanistan en aan zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot zijn verblijf naar België.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Geheel ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing pertinent en terecht motiveerde dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, hetgeen door verzoeker overigens niet concreet wordt betwist in zijn verzoekschrift.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld, dat u er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat u uw hele leven in het dorp Petaw in het district Marawara zou gewoond hebben, zoals u beweerde (CGVS, pg 4). U stelde dat u vertrok uit uw regio toen de winter bijna ging beginnen en dat er toen nog twintig dagen over waren tot het Eid al Qurban feest. Eid al Qurban vond plaats op 23 september 2015. Hieruit volgt dat u volgens uw verklaringen tot begin september 2015 in uw dorp Petaw zou gewoond hebben. U zou nooit elders gewoond of verbleven hebben (CGVS, pg 4). Uw fragmentarische en gebrekkige kennis, vooral met betrekking tot recente gebeurtenissen, doet echter ten zeerste vermoeden dat u veel eerder dan u aangaf uw regio verlaten hebt. Hierdoor rijst de vraag waar u dan wel verbleven hebt voor uw komst naar België en in welke omstandigheden.

U bleek niet op de hoogte te zijn van recente veiligheidsincidenten in uw regio: U was niet op de hoogte van een zelfmoordaanslag bij de Kabul Bank in Asadabad, nochtans een opvallende gebeurtenis. Deze aanslag werd gepleegd door drie zelfmoordterroristen in maart 2014. U kon ook niets vertellen over recente aanvallen van de taliban op controleposten in uw regio. U verwees naar een incident in Dari Dam dat zo'n acht jaar geleden plaats vond (CGVS, pg 16) en u zei dat er altijd aanvallen tegen elkaar zijn (CGVS, pg 16). Nogmaals gevraagd of u gehoord had over een grote aanval van de taliban tegen meerdere controleposten kort voor uw vertrek, kon u enkel zeggen dat er altijd gevechten zijn, dat u een simpel leven had, dat u 's morgens vroeg de bergen in trok en 's avonds laat terugkeerde, waardoor u niet op de hoogte kon zijn van al het nieuws (CGVS, pg 16). Uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat er in de zomer van 2015 meerdere aanvallen gepleegd werden door de taliban op controleposten in uw regio. Er zijn berichten van aanvallen in juni, juli en augustus 2015. Bij de aanvallen in juli 2015 zouden zo'n vierhonderd opstandelingen controleposten en basissen van het ANA bestormd hebben. Ook in augustus werden meerdere controleposten bij gecoördineerde acties aangevallen. Dat u als inwoner van deze regio niets kon vertellen over deze gebeurtenissen is weinig aannemelijk. Aanvallen van dergelijke omvang kunnen u bezwaarlijk volledig ontgaan zijn.

Daarnaast bleek u niet te weten of de Ghaki pas, de grensovergang tussen uw district en Pakistan al dan niet gesloten was (CGVS, pg 16). Deze pas ligt in vogelvlucht op minder dan tien kilometer van uw dorp Petaw. De informatie waar het CGVS over beschikt, wijst op het belang van deze grensovergang. Door de sluiting van de grens bij de Ghaki pas, konden inwoners van uw district immers slechts via een grote omweg en de grensovergang in Torkham, naar Pakistan reizen. Uit de beschikbare informatie blijkt ook hoezeer de bevolking in uw regio geaffilieerd is met het naburige Pakistan, waar ook Pashtoun van de Mamond stam leven. In deze context is het bijzonder merkwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van het al dan niet geopend zijn van de Ghaki Pas. Hierbij aansluitend dient opgemerkt te worden dat u een bijzonder merkwaardige en weinig consistente houding aannam aangaande het onderwerp Pakistan. U verklaarde dat u niet wist welk land achter de grens lag en of dit bijvoorbeeld Iran is of Pakistan (CGVS, pg 11). Erop gewezen dat het toch vreemd is dat u dit niet zou weten, zei u dan dat u dacht dat het Pakistan was, omdat u iets gehoord had van de leiders (CGVS, pg 12). Dit is niet ernstig te noemen voor iemand uit een grensregio wiens dorp vlakbij de Pakistaanse grens ligt. Wat later tijdens het gehoor verklaarde u dan dat er geschoten werd op uw regio vanaf de Tupchi basis (Camp Wright nabij Asadabad) alsook 'van de andere kant'. Gevraagd wat u bedoelde met 'van de andere kant', zei u dat de taliban dit deed en ook van de andere kant, van Pakistan (CGVS, pg 16). Geconfronteerd met het gegeven dat u voordien niet wist of Pakistan aan uw regio grensde of niet, krabbelde u terug en zei u dat het een schatting was (CGVS, pg 16). U stelde ook dat u nog nooit gehoord had van Peshawar. Gezien Peshawar een erg belangrijke stad is voor de Afghaanse migratie, is het weinig aannemelijk dat u er nog nooit van gehoord zou hebben (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit is elementaire kennis voor elke Afghaanse burger en des te meer voor de burgers uit de grensgebieden met Pakistan. Uw merkwaardige houding in verband met het onderwerp Pakistan doet dan ook afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Dat u er niet voor terugdeinst om leugenachtige verklaringen af te leggen, blijkt ook uit het feit dat u niet eerlijk bent over uw leeftijd. U verklaarde bij uw aankomst in België op 16 november 2015 dat u 17 jaar oud was. Uit het medisch onderzoek bleek echter dat u op het moment van het onderzoek 22.5 jaar was met een standaarddeviatie van 1.7 jaar. Zo zou u minstens 20 jaar en 10 maanden moeten zijn, toch ruim drie jaar ouder dan uw beweerde leeftijd. Niettegenstaande de resultaten van het medisch onderzoek, bleef u tijdens het gehoor op het CGVS volharden in uw beweerde leeftijd. U stelde dat u ondertussen 18 jaar was geworden, omdat een jaar voorbij ging sinds uw aankomst en dat u 18 jaar oud bent volgens de Afghaanse rekening, maar hier niet (CGVS, pg 3).

U verklaarde zich niet akkoord met de uitslag van de leeftijdstest en zei dat u zich baseerde op wat uw moeder u verteld had (CGVS, pg 3). In dit opzicht kan uw taskara geen afdoende bewijs vormen van uw recente herkomst uit de provincie Kunar. Op uw taskara wordt immers vermeld dat u 16 jaar oud was in 1394. Het document is afgeleverd op 18 saratan 1394, 9 juli 2015 volgens de westerse kalender. Gezien de leeftijdstest kan dit onmogelijk kloppen. Het heeft er dan ook alle schijn van dat u zich van een frauduleus document bedient om uw asielaanvraag te ondersteunen. Informatie toegevoegd aan uw administratief dossier wijst overigens op het bestaan van grootschalige fraude met Afghaanse documenten. U legde geen andere documenten voor ter staving van uw identiteit en/of vluchtrelaas.

Voorts bleken uw verklaringen over uw dagdagelijkse activiteiten als geitenhoeder en het werk van uw vader in de landbouw, gebrekkig en weinig doorleefd. Zo verklaarde u dat jullie geiten verkochten aan zakenmannen die naar jullie dorp kwamen. Gevraagd naar enkele namen van deze zakenmannen, gaf u geen enkele naam en zei u dat er zoveel zakenmannen waren die naar het dorp kwamen om geiten te kopen (CGVS, pg 6). Nogmaals gevraagd om namen te geven, ontweek u opnieuw de vraag en stelde u dat er zoveel waren die kwamen, dat uw vader hen de geiten verkocht en vroeg u of u ze allemaal moest noemen (CGVS, pg 6). Toen de vraag voor de derde keer gesteld werd, gaf u de naam 'Akhtar'. U bleek zich enkel deze naam te herinneren (CGVS, pg 6). Voor iemand die zijn hele leven geiten zou gehoed hebben, is dit weinig overtuigend. Terwijl u verantwoordelijk was voor de geiten, zou uw vader de landbouwgrond bewerkt hebben en mais en tarwe gekweekt hebben. Uw vader zou enerzijds twee tot drie 'dare' grond gehad hebben en anderzijds vijf 'dare' (CGVS, pg 7). Voor een zoon van een landbouwer legde u echter onaannemelijk vage verklaringen af over de oogst- en zaaitijden van deze gewassen. U verklaarde dat de mais in de winter gecultiveerd wordt en de tarwe in de zomer (CGVS, pg 7). U kon niet zeggen in welke Afghaanse maand uw vader de mais oogste. U zei dat uw vader die oogstte en dat u daar geen informatie over had (CGVS, pg 7). Gevraagd of u dan de velden niet zag en wat uw vader daar deed, zei u dat u voor uw geiten zorgde op de berg, dat uw vader op het land werkte, dat u zich niet bemoeide bij het werk van uw vader en dat u weet dat de mais in de winter gekweekt wordt en de tarwe in de zomer (CGVS, pg 7). Het kan u als zoon van een landbouwer toch moeilijk ontgaan zijn op welk moment de velden vol staan met tarwe en wanneer met mais en wanneer uw vader zaaide en oogstte. U zou deze vragen dan ook zonder aarzelen spontaan moeten kunnen beantwoorden, ook al zou u zelf de grond niet bewerkt hebben en zou u steeds de geiten verzorgd hebben. Nogmaals gevraagd te verduidelijken wanneer uw vader de mais plantte, ontweek u de vraag en zei u dat uw vader niet altijd aan het planten was en dat het land moest verzorgd worden, bijvoorbeeld onkruid verwijderen (CGVS, pg 21). Vervolgens werd u gevraagd wanneer de tarwe gezaaid wordt, waarop u zei in de winter. Ook de oogst van de tarwe was volgens u in de winter (CGVS, pg 21). Vervolgens zei u dan weer dat het tijd is om te oogsten als het warm is (CGVS, pg 21). Hiermee geconfronteerd zei u dat het van het weer afhangt, dat het soms sneller en soms trager groeit (CGVS, pg 21). Nogmaals gevraagd wanneer de mais geplant werd, zei u dat u het niet exact wist, maar u dacht dat het in de lente was (CGVS, pg 21). Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat u er kennelijk zelf niet meer in slaagde te onthouden wat u eerder tijdens het gehoor gezegd had en dat u dus eender wat zei om uiteindelijk toch op de vraag te kunnen antwoorden. U kon evenmin niet zeggen hoe lang de mais moet groeien vooraleer die geoogst kan worden (CGVS, pg 21), toch ook basiskennis voor iemand die uit een landbouwgezin komt. Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier (zie Cropping Calendar), blijkt dat tarwe gezaaid wordt in oktober of november en geoogst in mei of juni. Mais wordt aangeplant in juni of juli en geoogst in oktober en moet dus een drietal maanden groeien. Uw gebrekkige kennis over zaken die tot uw onmiddellijk omgeving behoren, wijst erop dat u geen eerlijk zicht biedt op uw reële situatie, profiel en uw reële recente herkomst.

Uw kennis over belangrijke Afghaanse figuren was eveneens gebrekkig. U stelde dat u Gulbuddin Hekmatyar kende (CGVS, pg 17). Gevraagd om iets over hem te vertellen, zei u dat hij het hoofd was van de taliban. U wist het niet specifiek, maar veel mensen zeiden dat hij een verband had met de taliban. U had geen weet van een andere politieke groep waarbij hij betrokken was. Dat u niet zou weten dat Gulbuddin Hekmatyar, toch een zeer bekende figuur zeker onder Pashtoun, de stichter is van hezb-i-islami doet de wenkbrouwen fronsen. Kunar was een van de gebieden waar Hezb-i-Islami sterk stond. U had echter nog nooit gehoord van hezb-i-islami (CGVS, pg 18). U had ook al van Kashmir Khan gehoord en noemde hem het hoofd van Kunar. Verder dan 'een leider', kwam u evenwel niet en u kon niet zeggen of Kashmir Khan verbonden was aan Hizb-i-Islami (CGVS, pg 17). Nochtans is Kashmir Khan een zeer bekende warlord van Hizb-i-Islami uit Kunar. U wist ook niet dat Fazlullah Wahidi gouverneur was van Kunar. Nochtans was Fazlullah Wahidi gouverneur van 2007 tot 2013. De gouverneur toen u uw regio zou verlaten hebben, kende u wel, namelijk Wahidullah Kalimzai. U bleek echter niets meer over hem te weten, zoals bijvoorbeeld of hij van Kunar afkomstig was of niet (CGVS, pg 18), waardoor uw kennis ingestudeerd overkomt.

Ook uw geografische kennis van uw regio vertoonde enkele hiaten. Naast het gegeven dat u niet zou weten dat uw regio aan Pakistan grenst, kon u ook niet aangeven waar het naburige district Shigal (Shaygal Wa Shetal of ook Shigal Wa Sheltan district) gelegen is, u had geen idee (CGVS, pg 12). U haalde Sarkano en Dangam aan als aangrenzende districten. Het district Dangam grenst volgens oudere kaarten (zie AIMS map, 2004) inderdaad aan Marawara. De recentere kaarten geven echter aan dat Dangam niet rechtstreeks aan Marawara grenst, maar Shigal wel. U somde ook nog enkele andere districten van de provincie Kunar op, namelijk Watapur, Pech Dara, Kunar Khas, Ghaziabad, Narang, Nurgal en Asmar (= Bar Kunar). Dergelijke informatie kan echter gemakkelijk ingestudeerd worden. Het gegeven dat u niet wist waar het naburige Shigal district lag, toont aan dat uw kennis niet verder reikte dan het opnoemen van enkele namen van districten in de provincie Kunar (CGVS, pg 12).

Voorts bleek u de Afghaanse kalender niet te beheersen, hoewel u bij aanvang van het gehoor verklaarde dat u de kalender kende, dat u wist welk jaar het nu was en dat u de maanden kende (CGVS, pg 3). U kon de kalender echter geenszins toepassen. U kon niet zeggen in welke Afghaanse maand u vertrokken was uit Afghanistan (CGVS, pg 9). Evenmin wist u welke maanden in de winter vallen (CGVS, pg 9). U zei dan dat u wel de namen van de maanden kent, maar dat deze bij jullie niet gebruikt worden (CGVS, pg 9), zodat het geen steek houdt dat u dan wel de maanden zou kennen. Hierbij wordt ook opgemerkt dat u geen idee had, wanneer er schoolvakantie(s) waren in uw regio, hoewel er in uw eigen dorp een school was (CGVS, pg 14). U had geen informatie, want u ging niet naar school (CGVS, pg 14). U merkte nooit op wanneer de school actief was en wanneer er vakantie was (CGVS, pg 14). Ook al verklaarde u dat u zelf niet naar school ging, dan nog is het opmerkelijk dat u geen enkel idee zou hebben in verband met de vakantieperiodes. Als kind of jongere zou u toch moeten opgemerkt hebben, wanneer uw leeftijdsgenoten vakantie hadden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Marawara gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot net voor uw komst naar België in Marawara heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt nog bijkomend bevestigd door enkele flagrante tegenstrijdigheden. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u niet gezocht werd door het ANA en dat zij niet met uw vader spraken (CGVS, pg 20). Bij de DVZ had u echter gesteld dat ook leden van het Nationaal leger naar uw vader kwamen en u beschuldigden van banden met de taliban, zij waren ook op zoek naar u (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5). U had bij de DVZ eveneens verklaard dat uw vader werd meegenomen door de taliban, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS zei dat uw vader niet werd meegenomen door de taliban (CGVS, pg 20). Dit toont eens te meer aan dat u verzaakt aan uw plicht om oprechte verklaringen af te leggen."

De door verzoeker toegevoegde landeninformatie kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit Petaw, in het district Marawara in de provincie Kunar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verzoeker verwijst immers naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, doch met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming zijn recente herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2, 22).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP